

ORSZÁGGYŰLÉS
ELNÖKI TITKÁRSÁG

2017. MÁJ. 15

Érkezett: _____

Iktatószám: OE-40/466-2/2017

Melléklet: _____ darab

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Dr. Kövér László úr,
az Országgyűlés elnöke
Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ogytv.) 51/A. § (9) bekezdése alapján a törvényi határidőben tájékoztatjuk arról, hogy

I.

dr. Józsa István az OE-40/402-1/2017. számú,
Szabó Sándor az OE-40/404-1/2017. számú,
dr. Szakács László az OE-40/405-1/2017. számú,
Teleki László az OE-40/407-1/2017. számú,
Tukacs István az OE-40/409-1/2017. számú,

II.

Bangóné Borbély Ildikó az OE-40/397-1/2017. számú,
Gőgös Zoltán az OE-40/398-1/2017. számú,
Heringes Anita az OE-40/399-1/2017. számú,
Hiszékeny Dezső az OE-40/400-1/2017. számú,
Horváth Imre az OE-40/401-1/2017. számú,
Korózs Lajos az OE-40/403-1/2017. számú,
valamennyi esetben 2017. április 20-i keltezésű, 2017. április 24-én közölt
házelnöki döntéssel nem ért egyet,

III.

az Országgyűlés Mentelmi Bizottsága
dr. Józsa István esetében a MEB/25-2/2017. számú,
Szabó Sándor esetében a MEB/25-3/2017. számú,
dr. Szakács László esetében a MEB/25-4/2017. számú,

Teleki László esetében a MEB/25-5/2017. számú,
Tukacs István esetében a MEB/25-6/2017. számú,
Bangóné Borbély Ildikó esetében a MEB/25-7/2017. számú,
Gógös Zoltán esetében a MEB/25-8/2017. számú,
Heringes Anita esetében a MEB/25-9/2017. számú,
Hiszékeny Dezső esetében a MEB/25-10/2017. számú,
Horváth Imre esetében a MEB/25-11/2017. számú,
Korózs Lajos esetében a MEB/25-12/2017. számú
döntésében a házelnöki döntés hatályon kívül helyezésére vonatkozó képviselői
kérelemnek nem adott helyt,
ezért az Ogytv. 51/A. § (9) bekezdése alapján valamennyien az Országgyűléshez
fordulunk kérve a megjelölt házelnöki döntések hatályon kívül helyezését.

1. Ebben a parlamenti plenáris eljárásban azonban a demokratikus vita egyetlen
összetevője sem érvényesül, az Országgyűlés ugyanis vita nélkül dönt a
„jogorvoslatunkról”.

Az Országgyűlés döntésével szemben pedig semmilyen hazai jogorvoslat nem áll
rendelkezésünkre, sem bírói, sem alkotmánybírósági úton, még az alkotmányjogi panasz
háromféle eljárása sem áll rendelkezésünkre. Az Országgyűlés által hozott fegyelmi típusú
határozatok külső felülvizsgálatának a lehetősége ugyanis a magyar jogban nem létezik.
Az Országgyűlés által konstruált eljárás jogelméletileg sem alátámasztott, a szankciót
tartalmazó jogkövetkezmények külső kontrollja hiányában az eljárás belterjesnek és
formálisnak tekinthető, a kiszabható szankciók köre pedig rendkívül aránytalan.

2. Attól függetlenül, hogy az Országgyűlés joga a saját működésére vonatkozó jogi
rendelkezések megállapítása, mindez nem jelenti azt, hogy az Országgyűlés figyelmen
kívül hagyhatja a szabad véleménynyilvánításhoz való jog immanens tartalmát.

3.1 A házelnöki döntés nem áll összhangban sem az Emberi Jogok Európai
Egyezményében, sem annak joggyakorlatában foglaltakkal. A strasbourgi esetjogból

hivatkozunk Karácsony és mások kontra Magyarország ügyben¹, valamint korábbi frakciótársunk, jelenleg európai parlamenti képviselő, Szanyi Tibor a Szanyi kontra Magyarország ügyben² az Emberi Jogok Európai Bírósága által tett megállapításokra.

3.2 Az országgyűlési képviselői minőségünkben az Országgyűlés plenáris ülésén tanúsított magatartásunk miatt történt házelnöki szankcionálás sérti az Emberi Jogok Európai Egyezménye 10. cikkébe foglalt véleménynyilvánítási szabadságunkat. Nem állt fenn kényszerítő ok a politikai megnyilvánulásunkkal szembeni beavatkozásra, mivel magának a megnyilvánulásnak az Országgyűlés tekintélyére és rendjére nem volt kimutatható hatása, továbbá az Országgyűlés hatékony működése érdekében tett házelnöki beavatkozás szempontrendszer strasbourgi értelemben semmivel sem volt nyomósabb, mint az ellenzék véleménynyilvánításhoz való joga. Magatartásunk egyáltalán nem irányult erőszakra való felhívásra.

3.3 Megjegyezzük, hogy a „lex CEU”³ elfogadása kivételes törvényhozási eljárásban történt, és ebben a nagyon gyors és erőteltett eljárásban minimális lehetőségünk volt az álláspontunk kifejtésére, az Országgyűlés ugyanis a 2017. április 3-án délelőtt benyújtott kivételességi kezdeményezés⁴ alapján már aznap, azaz április 3-án döntött a kivételes eljárás elrendeléséről. A T/14686. számú törvényjavaslat részletes vitáját a Törvényalkotási Bizottság már április 3-án este lefolytatta, majd másnap, 4-én délelőtt a törvényjavaslat záró szavazására is sor került. A rendelkezésre álló rendkívül rövid idő nyilvánvalóan nem tette lehetővé a demokratikus döntéshozatalt, a politikai diskurzus értéke alapjaiban sérült.

Nem vitás, hogy a „lex CEU” témaköre kiemelkedő fontosságú közügy, és a megmaradt magyar demokráciára súlyos csapást mérő törvényhozási döntés következtében jelentős közérdek, hogy országgyűlési képviselőként politikai véleményünk szimbolikus beszéddel való kifejezése megtörténhessen, s egyértelmű az is, hogy ez a véleménynyilvánítás semmilyen fennakadást nem okozott az Országgyűlés működésében. Kunhalmi Ágnes képviselőtársunk napirend előtti felszólalásának a

¹ 42461/13.: Karácsony Gergely, Szilágyi Péter, Dorosz Dávid, Szabó Rebeka Katalin országgyűlési képviselő kérelmezők és 44357/13.: Szél Bernadett, Osztolykán Ágnes, Lengyel Szilvia országgyűlési képviselő kérelmezők

² 35493/13.

³ A nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény módosításáról szóló 2017. évi XXV. törvény

⁴ T/14686/2.

befejezésekor az addigi álló pozícionkból leültünk, azaz helyet foglaltunk az ülés helyünkön. Cselckményünkkel más országgyűlési képviselőt nem akadályoztunk képviselői munkája ellátásában. Az Országgyűlés megfelelő működése *ipso iure* feltételezi a parlamenti ellenzék hatékony védelmét, ugyanakkor a parlamenti ellenzék csak „biodíszletként” funkcionál egy kivételes eljárású törvényalkotás során, hiszen a kormánypárti képviselők egyedül is képesek a kivételes eljárás elrendeléséhez szükséges többség elérésére, ahhoz az ellenzéki szavazatok nem szükségesek; továbbá az Országgyűlés plenáris ülésén mindösszesen 30 perc állt rendelkezésre az MSZP frakció álláspontjának a kifejtésére. Ebből a 30 percből dr. Hiller István vezérszónokként 15:03, Kunhalmi Ágnes 4:20, Gúr Nándor 2:07, Bárándy Gergely 8:32 percet használt fel. Bárándy Gergely a Törvényalkotási Bizottság alelnökeként a bizottság kisebbségi véleményét ismertetve 3:36 percet szólhatott.

A kivételes eljárásban tárgyalt T/14686. számú törvényjavaslat összevont parlamenti vitájában az MSZP frakció részére szabott 30 perces beszédidő már önmagában komolytalanná tette a parlamenti döntéshozatalt. Miként maga a kivételes eljárás törvényhozási szabályai is, hiszen semmilyen érdemi parlamenti vitára nem nyújtanak lehetőséget. Megjegyezzük, hogy az ominózus teljes összevont vita időtartama alig haladta meg a három órát, ennyi időt szánt ugyanis az Országgyűlés plenáris ülése a politikai nyilvánosságot teremtő „érdemi” vitára (s ebben az időben benne van a bizottsági vélemény ismertetésétől az ülésvezető elnök valamennyi megszólalásán át az összes felszólalás).

4.1 Az Ogytv. 38/A. § (2) bekezdése szerint az Országgyűlés ülésén tárgyi, képi vagy hanghordozó útján történő szemléltetést a Házbizottság engedélyezi. Szemléltetés engedélyezésére vonatkozó kérelem legkésőbb a Házbizottság ülésének megkezdése előtt egy órával nyújtható be. Az Ogytv. szemléltetésre vonatkozó teljes szabályozása, az előzetes engedélyezés követelményétől az engedély nélküli szemléltetés szankcionálására vonatkozó rendelkezésekig sem az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésében foglalt véleménynyilvánítási szabadsággal, sem az I. cikk (3) bekezdésében meghatározott alapjogi teszttel, sem a 4. cikk (1) bekezdésében megfogalmazott országgyűlési képviselői jogállással nem egyeztethető össze. A hazai szabályozás sérti továbbá az Emberi Jogok Európai Egyezménye 10. cikkében megfogalmazott véleménynyilvánítási szabadságot is. Ez a szabályrendszer figyelmen kívül hagyja azt a

tényt is, miszerint a képviselői szólásszabadság, a szabad beszéd joga a képviselők esetében közvetlenül a képviselői jogállásuk része.

4.2 A hatályos törvényi szabályozás a „szemléltetés” engedélyezésével kapcsolatos házbizottsági vagy házelnöki döntés ellen semmilyen jogorvoslatot nem biztosít, s a döntéshez vezető fogódzók is rendkívül bizonytalanok (ti. a felszólaló álláspontjának kifejtéséhez szükséges mértékben kerülhet sor a szemléltetésre). Ez utóbbi normatartalom is eléggé bizonytalan, így valójában a házelnöki mérlegelés korlátlanságát alapozza meg, vagyis nem zárja ki az önkényes házelnöki jogalkalmazást a képviselői szólásszabadság megjelenítési formájának a korlátozására.

„Szemléltetési” engedély hiányában pedig bármilyen „szemléltetés” tilos, ami a képviselői szólásszabadság, a non verbális vagy szimbolikus beszéd eszköztárának a parlamenti gyakorlatból való kiiktatását célozza.

A házelnöki döntések a jogszabály-értelmezés elemi követelményeit is figyelmen kívül hagyják: „a felszólaló álláspontjának kifejtéséhez” szószerkezet esetében a felszólaló birtokos jelzői és nem alanyi mondatrészként funkcionál (határozott névelő híján!), vagyis még jóindulattal sem vezethető le e rendelkezésből, hogy „a szemléltetés eszközével elsősorban a felszólaló élhet”.

A hatályos szabályozás annyira átgondolatlan, hogy a parlamenti gyakorlatban valójában lehetőséget sem ad az engedélykérésre. A konkrét esetben a Házbizottság napirend előtti felszólalást megelőző ülése 2017. március 23-án csütörtökön volt, abban az időpillanatban, amikor még a T/14686. számú törvényjavaslatához kapcsolódó kivételességi javaslat benyújtásra sem került. Mivel ez utóbbi benyújtására és a T. Ház kivételes törvényhozási eljárást elrendelő döntésére csak 2017. április 3-án került sor, fogalmilag kizárt volt a március 23-i ülésre szemléltetés engedélyezésére vonatkozó kérelmet benyújtani.

4.3 A házelnöki döntések nem csupán tartalmilag, de még formailag is egyezők.

Az 50.000,- Ft tiszteletdíj-csökkentéssel megbüntetett öt képviselő „bűne” a házelnök szerint az engedély nélküli és nem rendeltetésszerű szemléltetés.

A 100.000,- Ft tiszteletdíj-csökkentéssel megbüntetett hat képviselő az engedély nélküli szemléltetésen kívül szintén nem rendeltetésszerűen szemléltetett, és a szemléltetés alkalmazása „mind tartalmánál, mind megjelenésénél fogva sértette az Országgyűlés

tekintélyét, méltóságát is". Ez a megállapítás azonban indokolás hiányában csupán egy házelnöki kinyilatkoztatás, hiszen a házelnök semmilyen módon nem fejt ki, hogy a „tiltott szemléltetés” miért sértette az Országgyűlés tekintélyét, méltóságát. A házelnöki döntés az Ogytv. 49. § (4) bekezdésében előírt kritériumnak sem tesz eleget, mert elmarad az intézkedés okának a megjelölése (nem tudjuk meg, hogy a szemléltetés miért sértette az Országgyűlés tekintélyét, méltóságát). Nem tudunk másra következtetni ebből, mint arra, hogy a házelnök véleménye szerint a kormányzati politikával szembenálló álláspontot tükröző szemléltetés minden esetben sérti a Ház tekintélyét. Ez a házelnöki hozzáállás azonban jogilag nem helytálló, jogilag nem támasztható alá.

4.4 A kétféle házelnöki döntés összevetéséből megállapítható, hogy az 50.000,- Ft tiszteletdíj-csökkentéssel megbüntetett öt képviselő nem sértette meg az Országgyűlés tekintélyét, méltóságát, ők csupán a „házzsabályi rendelkezések szemléltetésre vonatkozó szabályai” ellen vétettek.

A „hatok” viszont az „ötök” bűne mellett nem tudni, miért, de az Országgyűlés tekintélyét sértették meg. Mind a hat döntésben a „sértette” ige szerepel állítmányként mindenféle jelző és határozó nélkül, vagyis a házelnöki döntés sehol nem állítja a „súlyos” sértést, az Ogytv. 49. § (4) bekezdése viszont a szankció alkalmazásának a feltételeként jeleníti meg az Országgyűlés tekintélyét „súlyosan sértő” magatartás tanúsítását, de erre egyik házelnöki döntésben sincs utalás. A házelnök tehát anélkül alkalmazta az Országgyűlés tekintélyét súlyosan sértő magatartásra az Ogytv.-ben meghatározott szankciót, hogy maga súlyosnak minősítette volna a hat képviselő magatartását. Csupán az Ogytv. 49. § (4) bekezdés citátumában szerepel a „súlyosan” határozó a házelnöki döntésben, vagyis a kirótt szankció az Ogytv. 49. § (4) bekezdésében meghatározott törvényi előírásokkal sincs összhangban. A házelnöki döntés épp a szankcionáló norma lényegét hagyja önkényesen figyelmen kívül, ezért törvényt sértő. Szanyi Tibor ügyében éppen az képezte a strasbourgi döntés alapját, hogy a szankció alapját képező házelnöki javaslat nem írta le világosan a kifogásolt magatartást, nem tartalmazta a mérlegelt körülményeket, és nem indokolta részletesen a határozatot.

Megjegyezzük, hogy képviselőtársunk, Burány Sándor frakcióvezető-helyettes úr a 2017. április 13-i házbizottsági ülésről akként tájékoztatott Bennünket, hogy házelnöki előterjesztés lesz ügyünkben, s a házelnök az előzetesen javasolt egységes szankció helyett súlyosabban ítéli meg a „Ne írd alá, János!” táblákat tartó képviselők ügyét, s ahogy

frakcióvezető-helyettes úr emlékezett, azért, mert nem őriztünk együtt disznót a köztársasági elnökkel. Ennek a levezetésnek nem találjuk semmilyen megfeleltetését a hivatkozott hat döntésben, ha ugyanis a házelnök más indokok alapján róttta ránk a büntetést, ennek az oknak szerepelnie kellene a döntések indokolásában.

4.5 Az Országgyűlés méltóságának a megsértése mint a házelnöki kinyilatkoztatás másik eleme pedig fel sem lelhető az Ogytv. 49. § (4) bekezdésében, ilyen eleme ugyanis nincs a törvényi felsorolásnak, ebből adódóan pedig szankció alapja sem lehet. Mind a hat érintett házelnöki döntés ebből adódóan szintén önkényes.

4.6 Valamennyi házelnöki döntés valótlan tényállást szerepeltet, ezáltal törvényt sértő, mivel még a tényállást sem sikerült úgy felderíteni, ahogy az a 2017. április 10-i ülésnapon történt.

Valamennyi határozat tényként közli, hogy Bangóné Borbély Ildikó, Gőgös Zoltán, Heringes Anita, Hiszékeny Dezső, Horváth Imre, Korózs Lajos egy-egy A/4-es méretű táblát emelt fel, melyeket összeolvasva piros színnel a „Ne írj alá, János” szöveg volt olvasható.

Ehhez képest a tény az, hogy Hiszékeny Dezső egyáltalán nem vett részt ebben a szemléltetésben, ő ugyanis a „VÉTŐ” feliratú táblát emelte a magasba.

A táblák összeolvasása sem tényállásszerűen történt, mivel a helyes tartalom az alábbi: „Ne írj alá, János!”.

A házelnök a felkiáltójelet tartó Korózs Lajos képviselőt annak ellenére szankcionálta, hogy a házelnöki döntés tényállásában a „!”-et nem is szerepeltette.

A hivatkozott mondat ráadásul négy szóból és két írásjelből tevődött össze, de mivel az „alá” igekötő utáni írásjel egy táblán szerepelt, így elegendő volt öt képviselő segítségére a táblák felmutatásához, ahhoz tehát nem kellett hatan (Heringes Anita: Ne; Bangóné Borbély Ildikó: írj; Gőgös Zoltán: alá,; Horváth Imre: János; Korózs Lajos: !).

Bangóné Borbély Ildikó, Gőgös Zoltán, Heringes Anita, Hiszékeny Dezső, Horváth Imre, Korózs Lajos képviselői tiszteletdíj-csökkentéséről szóló házelnöki döntések ugyanolyan indokolásúak, semmilyen eltérő indok nem fogalmazódik meg bennük.

Hiszékeny Dezső a „VÉTŐ” tábla felmutatásával a házelnöki indokolás alapján dr. Józsa István, Szabó Sándor, dr. Szakács László, Teleki László, Tukacs István sorsát kellett volna,

hogy ossza, vagyis esetében a házelnök szerinti országgyűlési tekintély és méltóság sérelme szóba sem jöhetett volna.

5. A Mentelmi Bizottság fent megjelölt döntéseinek az indokolása egyrészt nem egyéniesített, másrészt messze túlmegy a házelnöki döntésben foglaltakon. Erre azonban semmi sem jogosítja fel a Mentelmi Bizottság elnökét.

5.1 Kérésünk ellenére egyikünk sem kapta meg a mentelmi bizottsági zárt ülés jegyzőkönyvét, noha nyilvánvaló, hogy minősített adatot nem tartalmaznak, így a ránk vonatkozó jegyzőkönyv hiányában a jogorvoslati kérelmünkben sem tudjuk felhasználni a bizottsági jegyzőkönyvben foglaltakat.

5.2 Hosszas értekezés olvasható az indokolásban arról, hogy mit jelent az Országgyűlés tekintélye, kinek jár tiszteletteljes magázódás. A bizottsági elnöki indokolás szerint ha „az országgyűlési képviselők megsértik a legfőbb közjogi méltóságnak kijáró, politikai kultúra és etikett megszólításra vonatkozó alapvető szabályait, az sérti nemcsak a köztársasági elnök személyét, hanem főként magának a köztársasági elnöki intézménynek a tekintélyét is”. A házelnöki indokolás viszont egy szót sem szól minderről, ráadásul csak 6 képviselőt érint az Országgyűlés tekintélyének a vélt sérelme, a másik 5 képviselőt nem marasztalták el emiatt. A mentelmi bizottsági elnöki indokolás viszont azon öt képviselő esetében is hosszasan indokol, akik nem is érintettek ebben a tekintetben.

5.3 Jogi értelemben erőteljes túlzásnak számít, és szakmailag megalapozatlannak minősül a tekintély és a méltóság szó rokon értelmű szóként való kezelése egy törvényi rendelkezés tekintetében, mint ahogy kirívó jogi hibának számít a „súlyos sérelem” helyett tényállásszerűnek nem tekinthető, jelző nélküli „sérelem” kifejezés feltüntetése is. Ez utóbbi lényeges törvénysértést igyekszik palástolni a mentelmi bizottsági elnöki indokolás, jogi érvelés helyett azt állítva, hogy a házelnök a „súlyos sérelem”-re gondolhatott pusztán a jogi hivatkozás megjelölésével...

5.4 A mentelmi bizottsági elnöki érvelés a házelnöki indokoláson túlmutatva a rendeltetésszerű joggyakorlás elvének a sérelmét is felrója nekünk, mivel szerinte a képviselők szándékosan provokatív magatartása a törvényjavaslat érdemi

megvitatásához nem járult hozzá. Mivel a törvényjavaslat erőltetett ütemű elfogadására már 2017. április 4-én sor került, egyáltalán nem provokatív, hanem erőszakmentes és a politikai nyilvánosság számára figyelemfelhívó véleményformálásunk 2017. április 10-én fogalmilag nem érinthette a korábban már elfogadott törvény tárgyalását. A napirend előtti felszólalás parlamenti műfaja az országos jelentőségű, halaszthatatlan és rendkívüli ügyben való felszólalási lehetőséget jelent, nem pedig egy törvényjavaslat tárgyalásához kapcsolódó megszólalás, így a rendeltetésszerű joggyakorlás elvének a sérelme ügyünkben fel sem merülhetett. Mint ahogy a rendeltetésszerű joggyakorlás elve meg sem jelent a kifogásolt házelnöki döntésekben.

5.5 A Mentelmi Bizottság 2017. május 3-i ülésén hiába hoztuk szóba a valamennyi házelnöki döntés alapjául szolgáló valótlan adattartalmú tényállást, dr. Vejkey Imre elnök úr szerint a Bizottság nem folytat bizonyítási eljárást, ami egészen elképesztő gyakorlatról árulkodik. Az Országgyűlés működésébe vetett közbizalom rombolására éppen Elnök Úr e magatartása alkalmas. Ebből is következik, hogy a Mentelmi Bizottság egy valótlan tartalmú közokirat alapján döntött annak ellenére, hogy érintett képviselőkként a valóságnak megfelelően tényszerűen állítottuk a valóban történeteket.

5.6 A Mentelmi Bizottság fenti eljárása sem alkotmányosan, sem a parlamenti jog szabályai szerint nem elégíti ki a jogorvoslat fogalmát, egészen képtelen ugyanis az az eljárás, amelyik nem képes a kezdeményező országgyűlési képviselők jogi érveire reagálni, és a valótlan tényállásra építő házelnöki döntésekkel szemben nem lép fel.

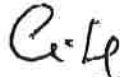
Hiába állítja a mentelmi bizottsági elnöki érvelés, hogy a Mentelmi Bizottság bizonyítékok beszerzése iránt nem intézkedik, és az Országgyűlés üléséről készített hiteles jegyzőkönyvben foglaltak figyelembevételével dönt, ha valójában éppen ez a vizsgálódása lenne az alapja annak, hogy eljárását jogi értelemben ténylegesnek és hatékornak lehessen tekinteni. A képviselői állítások vizsgálatára mindössze meg kellett volna tekinteni az Országgyűlés által készített közvetítés néhány perces darabját, s ennek alapján megállapítani, hogy a házelnöknek vagy a képviselőnek van-e igazuk a konkrét esetben. Mivel a Bizottság a mi érvrendszerünket formai okokból lesöpörte, maga idézte elő azt a helyzetet, hogy az eljárása nem minősül tisztességes eljárásnak.

A fentiek alapján szankcionálásunk sem alkotmányosan, sem az Ogytv. rendelkezései szerint, sem az Emberi Jogok Európai Bírósága joggyakorlata alapján nem igazolható, ezért kérjük a tiszteletdíj-csökkentésről rendelkező házelnöki döntések hatályon kívül helyezését.

Budapest, 2017. május 15.

dr. Józsa István

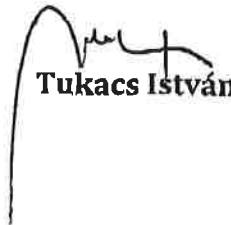
Szabó Sándor

dr. Szakács László

Teleki László

Tukacs István

Bangóné Borbély Ildikó

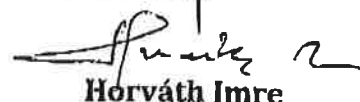
Gógös Zoltán

Heringes Anita

Hiszékeny Dezső

Horváth Imre

Korózs Lajos